

Livsgøtan.

Harrin leggur brattar gøtur
upp um brekku, yvir fjøll;
steinar skera særðar føtur,
ljóða torudun so hvøll.

Troyttir bóru tunga byrðu
tivandi um hesa leið;
háast mangir løgðust fyri,
nakrir menn teir møddust ei.

Tyngri byrðan er at bera,
betri hvíldin aftaná;
sárari teir steinar skera,
sælari gerst grøðin tá.

Vilja tit til gongu fara,
flykkist tá bert tættari;
Harrin kann ei bert at særa,
grøðir heldur — lættari.

Jarðarferð mín.

Grát ei, grát ei, væna kvinna,
turkað burtur sorgartár;
har, tú skalt meg aftur finna,
trívast eingi sálarsár.

Grát ei, faðir, grát ei móðir,
systkin turkið sorgartár.
Vóru vit í leiki fróðir,
tung var tíðum lagna vár.

Tit mæ'r völdu — maður, kvinna —
sorg og harm við munn og hond,
har, ið aftur tit meg finna,
knýtast slitnað vinarbond.

Grátið ikki, tit, her standa,
grátið ei á míni grav;
deyðin vinar mæ'r til handa,
bytur meg um bladjúp høv.

»Farið væl av Harrans magni!»
síðsta heilsan mín á fold.
Møtið vart av Jesu gagni,
verður gjøgnum døkka mold.

Dánjal.

einastu ordini, tað blaðið hevur
sagt um, hvussu teir eru býrdir
yvir tað úrslit, teir finga úr
valinum. Og vit vilja so væl
trúgva, at vinnuflokksmenn «við
vreiði og harmi hyggja at úr-
slitinum.»

»Dagblaðið» skrivur so um,
at »meðan sambandið fekk 2
manns inn, so finga javnaðar-
menn einans hin eina.» Eina
aðra staðni skrivur blaðið, at
javnadarmenn longu áðrenn val-
dagin høvdu valt býráðsformann.

Ein má spyrja: Letur »Dag-
blaðið» sínar oddagreinar skriva
av børnum? Ella hvat er hetta
fyri tvæll?

Vit hava onga sum helst grund
at stinga undir stólin, at vit í
fullum álvara væntaðu at fáa
tveir manns valdar — meir
kundi tað ikki verða til, tá ein
hugsar um, at størsti parturin
av veljarum okkara ómøguligt
kundi hava ráð at gjalda tann
skatt, sum kravdist fyri at eiga
valrætt. Hvør maður, sum av

og á nýttir lankar sínar til tað,
teir eru ætlaðir til, má kunna
skilja, at vit við tveimum
monnum ikki kundu hugsa um
at seta formann. Um vinnu-
flokkurin læt seta lista upp fyri
at hjálpa okkum við formanns-
vali, so brast tann sáðpablaðra
teirra við einum duni sum frá
spreingiknøtti, sum yvirgekk
sjálvt kanónskotini ultanfyrir
Sjóvinnubankan nýttársnótt.

Stemmatal okkara minkaði
niður móti helvt samanbórið
við hitt fyrra býráðsvalið, siga
teir. Eisini hetta er væl so mikið
avgjort. Men at vit finga færri
stemma hesa ferð — 53 móti
70 — er rætt, og tað er kanska
heldur ikki so undarligt, tá ein
hugsar um, hvussu nógv ringari
tíðirnar eru nú heldur enn fyri
4 árum síðani, og at tey ringu
livikorini fyrst og fremst darva
arbeiðarin, so hann ikki er
førur fyri at gjalda sín skatt,
kann ein og hvør fata.

Men hvat so við vinnuflokk-
inum, sum skroggði so av
sínnum stóra stemmutali í Havn
fyri einum slakum ári síðani?
Hví varð henda veljarafjöld
sandrað? Og hví máttu teir »lána»
ein mann (móti hansara vilja)
úr einum øðrum politiskum
flokk í at seta á odda á vinnu-
flokkslistanum? Var tað tí, at
flokkurin mátti viðganga yvir-
fyri sær sjálvum, at hann nú
er so samansokkin, at hann
ikki innflokks eigur ein mann,
so frægan, at hann kann standa
fremstur á vallista til Tórshavnar
býarstýri? Tí motivið til eina
slíka gerð kann ikki vera so
lág sum bert at »lána» stemmur
til vinnuflokkslistan frá sam-
bandinum?

Aftaná eina slíka grein má
tað næstan vera okkum loyvt
at krevja blaðið eftir eini frá-
greiðing frá valinum sæð út frá
vinnuflokksins sjónarmiðum, og
hvussu teir eru býrdir aftaná
hin stóra vinnuflokkssigurin,
sum teir óivað hava ætlað sær
at vunnið. Til vit hava sæð eina
slíka frágreiðing, rokna vit við,
at orsök in til, at vinnuflokkurin
so aldeilis varð »pulveriseraður»
í Havn hin 22. desember — og
seint fái teir høvdið fyri seg
aftur — er tann, at hin stør-
orðaði flokkur ikki var førur
fyri at finna menn, sum teir
kundu seta inn á ting at átinna
verk, ið svaraðu til ordini. Og
so kom býráðsvalið — Nemesis.

Eini líkinda hús

ella leyrligheit í Havn ynskist
til leigu.

Blaðið ávísar.

„Smiril“

síglir leygardagin 2. januar kl. 9
yvir Skálavík til Suðuroyar;
norður aftur til Havnar sunnu-
dagin 3. januar.

Hin nýggja ferðatællanin fæst
hjá avgreiðslunum.

Tórshavn, 29. desbr. 1936.

Administrator.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Vejen til
en virksomhedsfuld
Reklame

gaa gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“
har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige In-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“
til al Avertering i Fremtiden.

Lad Deres Dynner og Fjær rense hos os.

Vi renser: Overdinner for 4 Kr.
Underdinner for 3 Kr.
Hovedpudder for 1 Kr.

Fjær renses for 1 Kr. pr. indleveret kilogram. Mindstetaks 3 Kr.

A/S Thorshavns Dampvaskeri.

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Skal nakar vanlukkutryggja seg sjálvan ella onnur, boða frá
vanlukkutíðburði ella fáa skil uppá annað vanlukkutrygging við-
vikjandi og situr ov óhøgliga fyri til at kunna venda sær beinleiðis
til tryggingina, vil hann hjá einumhvorjum av umboðsmönnum
fáa lagt sær lag á og eisini fáa góldið limagjald sít.

Umboðsmenn eru:

B. Mortensen, sóknarfóti, suðuri í Vági.
K. Djurhuus, sýslumaður, á Tvoroyri.
H. Edw. Hjalte, brævasavnari, á Sandi.
Chr. Larsen, sýslumaður, í Sørvági.
H. Nolso, kassameistari, í Vestmanna.
A. Ellingsgaard, brævasavnari, á Eiði.

Ótryggjaður maður gloymir skyldu sína móti sær sjálvum,
konu og börnum ella øðrum, hann hevur ábyrgdina av, og er
harfyri ikki fullgóður samfelagslimur. Hugsid tí um trygging, áðrenn
ov seint er!

Javnaðarmenn

eiga at styðja felagsskapin við at melda
seg inn í javnaðarmannafelagini.

Teir, ið ynskja at gerast limir í

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag

biðjast venda sær til kassameistarar

J. P. Henriksen, Tórshavn.

Minnist til at best, hvørt á sin hátt,
eru buksupressararnir og rakibløðini hjá
N. A Eidesgaard.

Higartil hava eldslokkjarar verið ov dýrir, at fólk ikki hava
havt evnir til at eiga teir. Men nú selur N. A. Eidesgaard eld-
slokkjarar fyri bara 5 krónur, so at flest øll, sum vilja verja seg
móti eldibrandi, kunna nú forsynt seg.

Lýsið í „Føroya Social-Demokrat“.